

det ærede Medlem anerkender Landstingets formelle Ret til at foretage Ændringer, og det gør jeg ogsaa, men jeg har fremhævet den almindelige Betragtning, som paatrænger sig med Hensyn til Brugen af denne formelle Ret, og jeg tror, at det ærede Medlem vilde støtte Folketinget som Ting bedre ved at holde sig til blot at støtte den Betragtning, jeg har fremsat, i Stedet for at benytte Lejligheden til et Angreb paa Flertallet, tilmed da dette Angreb bliver et Angreb paa det ærede Medlem og hans Meningsfæller selv.

Det ærede Medlem vil nu fortælle os, at han ikke har stemt for den Indstilling, der foreligger her. Nej, det har han ikke, det har jeg heller ikke, Indstillingen er nemlig vedtagen uden Afstemning, men den er selvfølgelig vedtagen paa samme Maade som hundrede andre Beslutninger fra Oktober til April, den nemlig, at naar ingen gør Indsigelse mod den Fremgangsmaade, der er Tale om, stemmer man ikke om den, saa vedtager man den uden Afstemning. (*Zahle*: Vi have stemt.) I Gaar? Saa vidt jeg mindes, vedtog vi det uden Afstemning. (*Zahle*: Nej, vi gjorde ikke.) Saa svigter min Erindring mig, vi maa saa kalde Vidner paa det. Jeg husker det ikke; den Forhandling deroppe gjorde ikke saa dybt Indtryk paa os, saa jeg har nogen tydelig Erindring om Formen, hvorpaa Vedtagelsen skete; i alt Fald, der fremkom ingen Indsigelse fra det ærede Medlems Side, der paa nogen Maade kunde paakalde Betragtninger over, hvorvidt det var nødvendigt at konstatere Udvalgets Stilling, om Udvalget var enigt eller ej. Det laa for os alle til Hobe, som om det var en aldeles selvfølgelig Sag, at om det Forslag, der var stillet, var Flertallet enigt om, og deri fulgte ogsaa Mindretallet os. Jeg tillader mig at paastaa, at det ærede Medlem ved sin Holdning i Gaar var meddelagtig og medansvarlig i den Indstilling, der her foreligger, ellers maatte han have gjort Paastand om Afstemning for at konstatere, at han var imod det, men det forelaa ikke som et Spørgsmaal, der delte os deroppe. Svinger min Hukommelse, have vi virkelig haft en formel Afstemning deroppe i Gaar Eftermiddags, beklager jeg, at jeg har paastaaet, at der ikke fandt nogen Afstemning derom Sted, men Sagen blev afgjort, uden at det ærede Medlem hverken ved sin Udtalelse eller sin Holdning eller i øvrigt fremkaldte det Indtryk, at han her i Dag vilde tage Afstand fra Flertallet her i Salen.

Birek: Det meget ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) udtalte, at han ikke vilde tale om Grundlovsspørgsmaalet. Jeg skal gerne følge ham deri og ogsaa gerne indrømme, at den Omstændighed, at Folketinget faar Finansloven først, selvfølgelig giver det en faktisk Overlegenhed, for saa vidt som det har Loven den længste Tid, og Landstinget, naar det vil gøre sin Myndighed gældende, meget ofte kommer til at gøre det under en Konflikts Synsvinkel, hvori det ikke altid er heldigt at staa. Jeg takker det ærede Medlem for, at han absolut ikke vil benægte Landstingets Ret til at foretage Ændringer, selv om han udtrykte denne Erkendelse paa den noget misvisende Maade, at han ikke vilde benægte Landstingets formelle Ret.

Til det ærede Medlem for Ringsted (*Zahle*) vil jeg kun sige, at Finansudvalget jo før har taget det Hensyn til Landstinget, som Landstinget ogsaa her ønsker, nemlig i Fællesudvalget 1902, hvor der var forskellige Spørgsmaal oppe, og hvor Folketinget opgav en Bevilling, uden at det ærede Medlem den Gang fandt Anledning til at protestere.

Endelig skal jeg til det ærede Medlem for Løvel gøre den sidste Bemærkning, at han ikke var i ganske Overensstemmelse med sin Ordfører oppe i Landstinget. Det ærede Medlem for Løvel sagde: Ligesom jeg mener, at Landstingets Finansudvalg jo har Ret og Lejlighed til at underkaste Finanslovsforslaget Detailbehandling, inden det formelt naar Landstinget. Derimod sagde Venstres ærede Ordfører i Landstinget, Hr. Statsrevisor Madsen-Mygdal, at den Forudsætning, under hvilken han og hans Venner i sin Tid gik med til et staaende Finansudvalg, var, at dette Udvalg ikke kunde beskæftige sig med Finansloven, eller hvad dermed stod i Forbindelse, før den blev sendt op til Landstinget. Det glæder mig, at det ærede Medlem for Løvel har en mere rigtig Opfattelse af Forholdet end hans ærede Kollega i Landstinget.

Ordføreren (Anders Nielsen): Jeg er ikke i Hovedsagen uenig med den ærede Landstingsmand, som har udtalt sig saaledes; men jeg gaar ud fra, at Flertallet i Landstinget, som har skabt denne retmærkkelige Institution: et staaende Finansudvalg, før Finansloven kommer til Landstinget, dermed har haft til Hensigt at kunne beskæftige sig med Finansloven, ogsaa inden Finansloven formelt er oversendt.